



Chuyện Năm Gà

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

giải cứu gà con



**TRUYỆN
TUỔI & THƠ**

NHA XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

CÁC TRUYỆN NHÓM ĐANG THỰC HIỆN

-THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT

-TỬ ĐẠI DANH TÁC LIÊN HOÀN HẠ
(TÂY DU, THÙY HỮ, TAM QUỐC, HLM)

-THÙY THỦ MẶT TRĂNG (CŨ, MỚI)

-NHÓC MIKO

-NINJA LOẠN THỊ

-MONSTER

-YAIBA

-KIM BÌNH MAI

-DORAEMON HỌC TẬP

-BÁCH KHOA TRI THỨC TRẺ EM

QUÉT MÃ QR ĐỂ
THAM GIA NHÓM
XIN CẢM ƠN



**TRUYỆN
TUỔI THƠ**

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

giải cứu gà con!

MINH PHÚC + QUỐC BẢO dịch



nhà nam



NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT



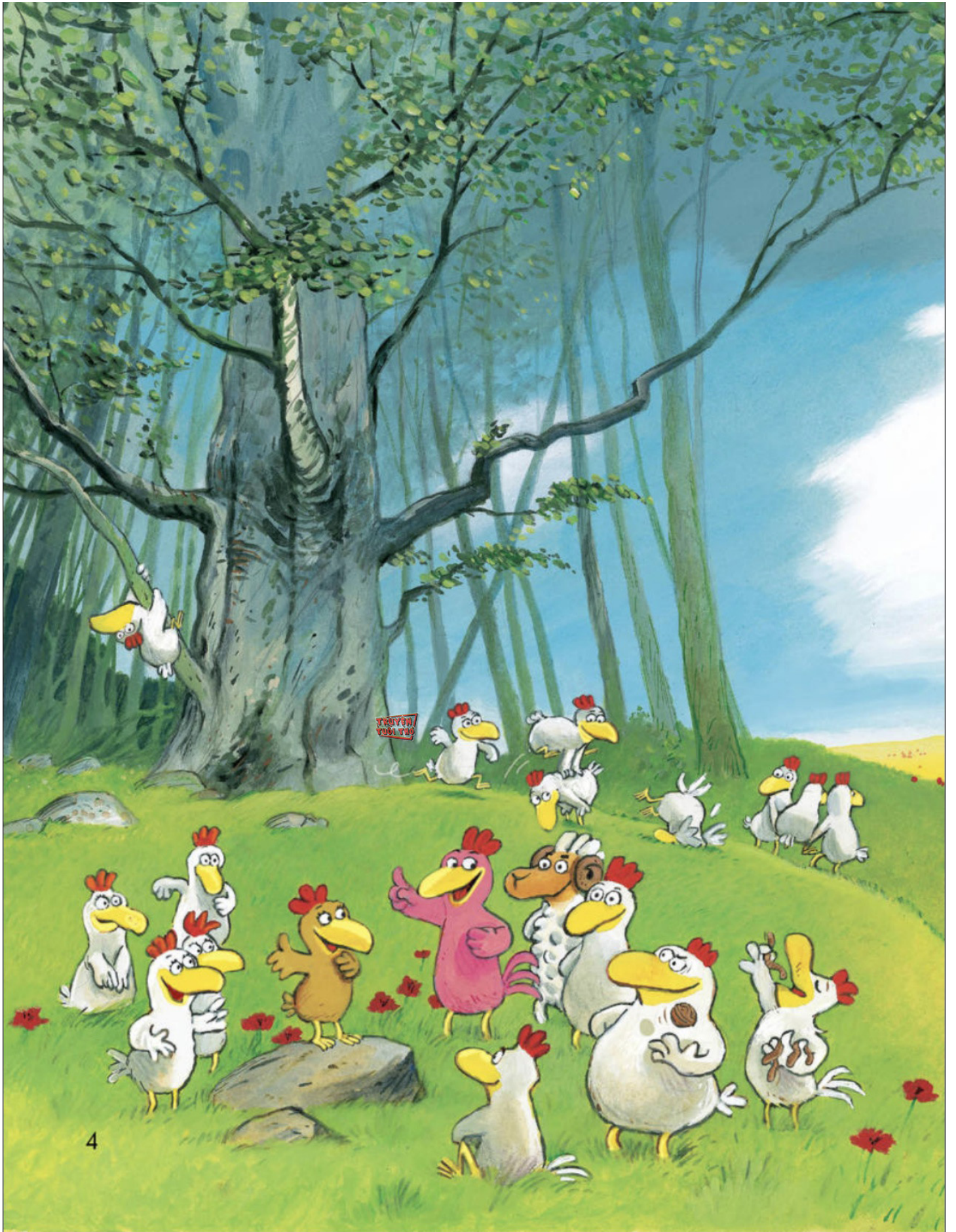
Tặng Louise, cô bé chuyên ngốn ngẫu sách vở và
cô nhóc Jeanne nhai rau rầu sách vở...

(C. Jolibois)



Dành tặng Noémie, Daphné và Alma,
những đứa trẻ nhá sách vở giòn tan.

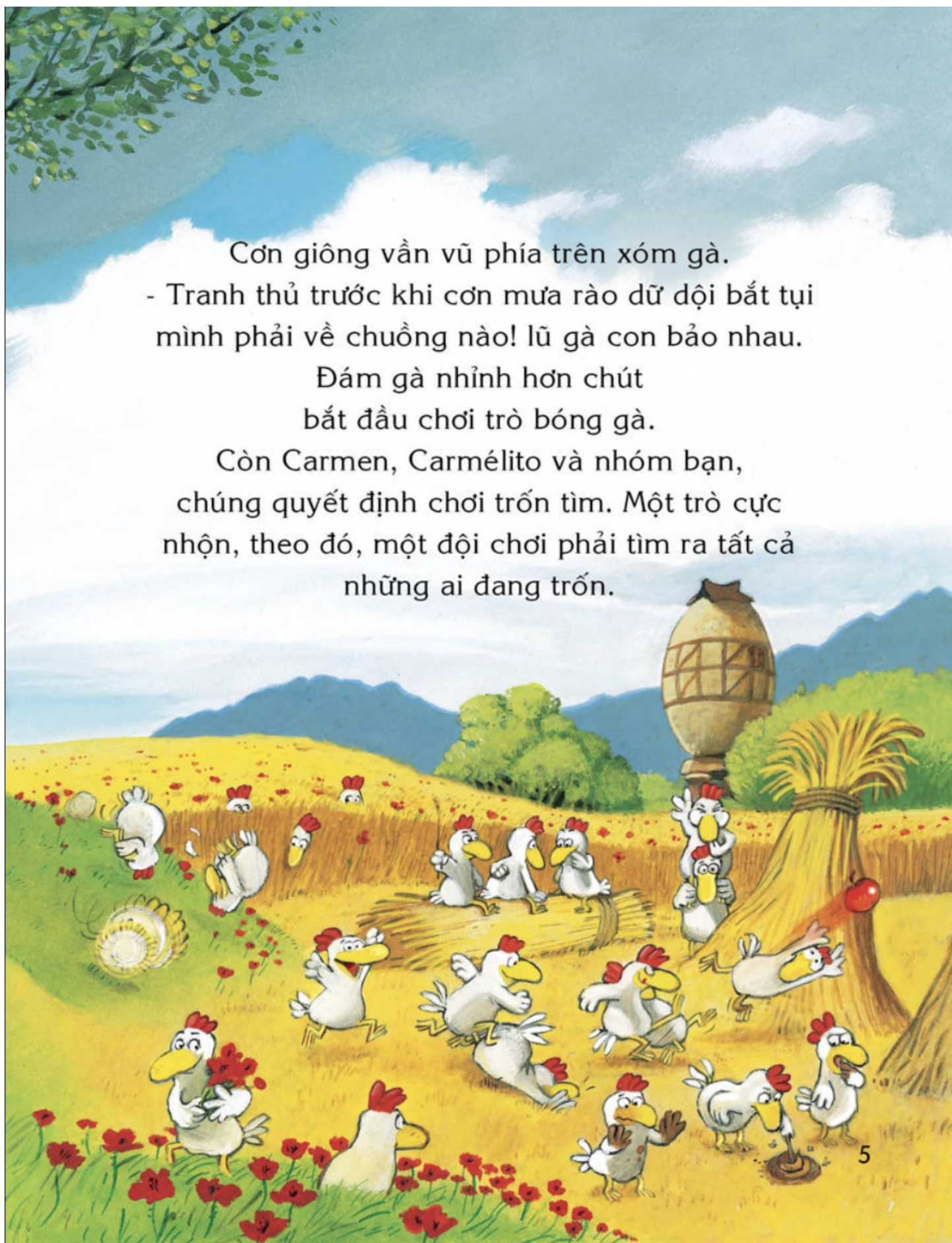
(C. Heinrich)



Cơn giông vẫn vũ phía trên xóm gà.
- Tranh thủ trước khi cơn mưa rào dữ dội bắt tụi
mình phải về chuồng nào! lũ gà con bảo nhau.

Đám gà nhỉnh hơn chút
bắt đầu chơi trò bóng gà.

Còn Carmen, Carmélito và nhóm bạn,
chúng quyết định chơi trốn tìm. Một trò cực
nhộn, theo đó, một đội chơi phải tìm ra tất cả
những ai đang trốn.



Carmen và lũ con gái bị chỉ định đếm từ một đến một trăm.

- Tổ ở lại với các phậu, Trứng Bóng Lộn nói, bởi tổ phần còn hơi phệt.

Năm... mười... mười lăm...

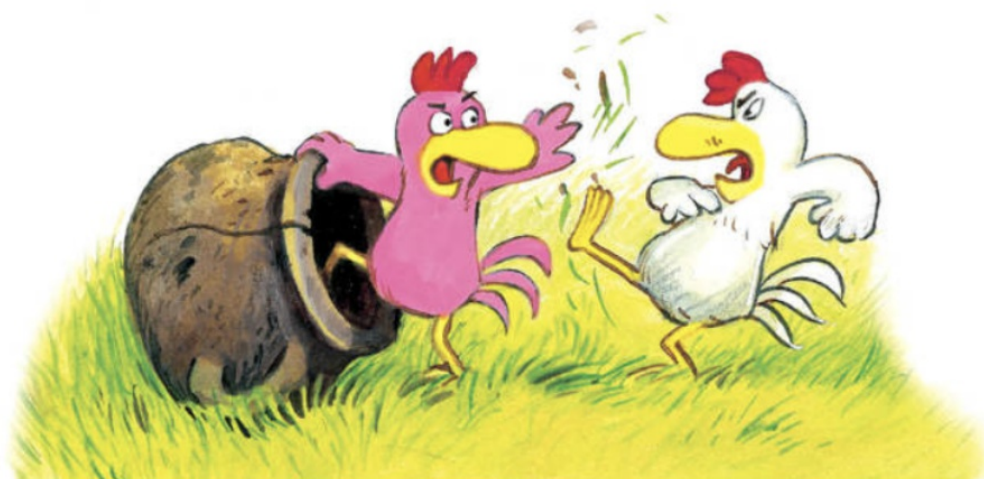


Carmélito đã tìm tía được một chỗ nấp mà không ai có thể tìm thấy cậu được.

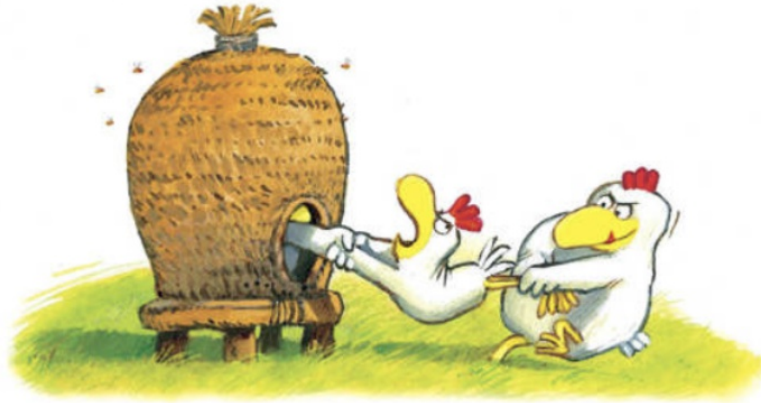
Đúng thế, nhưng kìa! Siêu Gà, kẻ khủng nhất đàn, lại cũng có chung ý tưởng với cậu.

- Biến đi, Carmélito! kẻ kia gầm gừ đe dọa.

- Ê, khoan đã nào! cậu gà giò hồng đáp, đây chỉ là một trò chơi thôi mà.



Cách đó vài bước, Gà Ú muốn chiếm chỗ trốn
hết sảy của Gà Cụt Đuôi và Gà Môle.
- Đồ ăn gian bản thủ! Tao sẽ về mách mẹ.

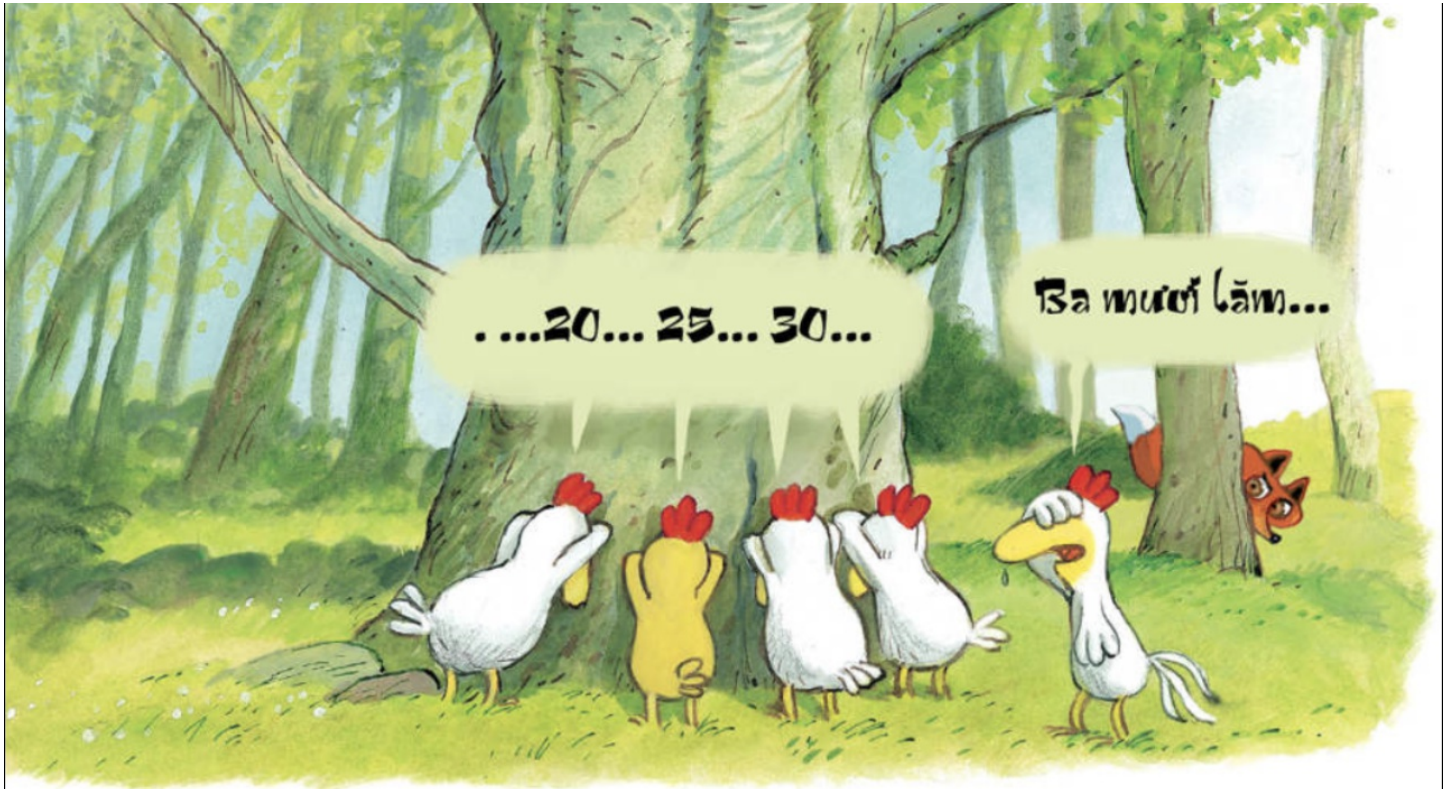


Tại chỗ bác chim cốc già Pédro:
- Chật rồi! Biến đi!



Gần cây cầu cũ... tắc đường!
- Để tao qua, tên điều căng đầy những thóc là thóc kia!





Ở chỗ đám gà giò, cuộc cãi lộn ngày càng căng thẳng. Giương cựa lên, Carmélito và Siêu Gà gườm gườm nhìn nhau:

- Mà mày muốn lĩnh chưởng không?!
- Đừng hòng dọa tao, đồ trứng đông lạnh!

Và chuyển thành ẩu đả...



Mải mê đánh lộn và tranh giành, đám gà choai không hề nhận thấy kẻ thù truyền kiếp của chúng đã bắt cóc một thành viên trong đàn.



Lời qua tiếng lại, bạt tai, giật mào, thụi thẳng cánh... Vài phút là đủ biến sân chơi thanh bình thành bãi chiến trường! Nhưng sao chúng lại nổi nóng vô cớ như vậy?

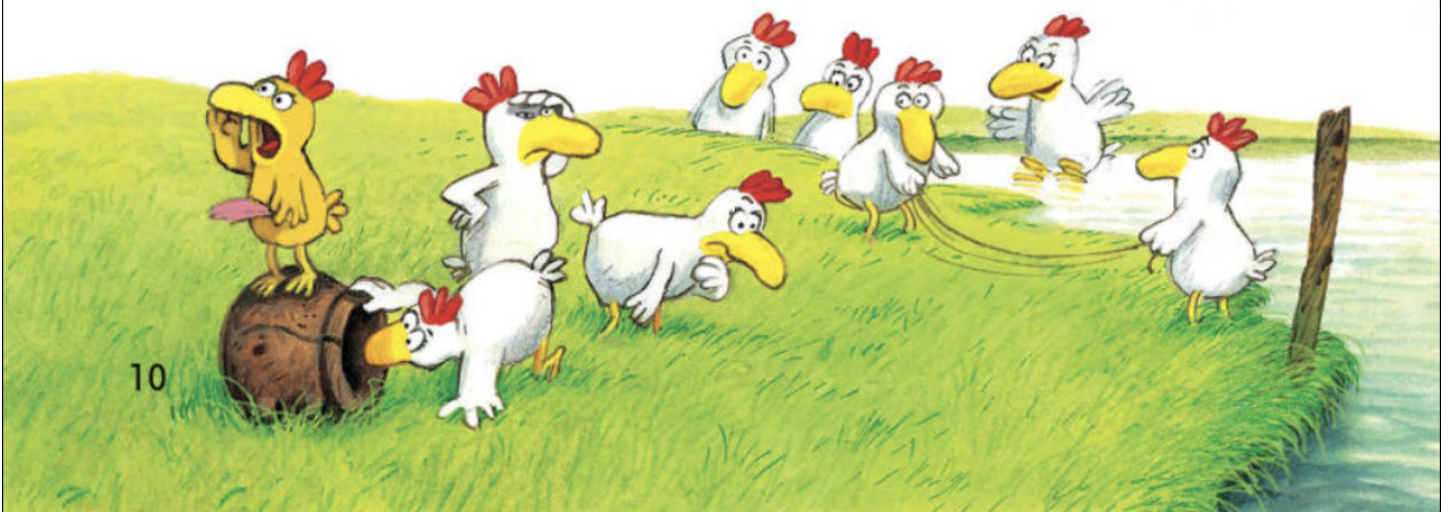




- Ủa, Trứng Bóng Lộn đâu rồi,
Carmen ngạc nhiên. Cả bọn con trai nữa?
Họ đâu rồi? Tất cả chỗ trốn đều trống
hư trống hoác! Lẽ nào họ lại bỏ về
chuồng vì sợ cơn giông?



- Carméliiitooooo!!! Carmen gào đến rất cổ bồng họng.



Đột nhiên, đám gà mái nhỏ bị Bélino,
đang nấc lên vì sợ, chạy đến cắt ngang.
- Uiii! Uiii! Một con cáo vừa cắn mông tớ!



Cả đám gà hoảng loạn.
- **Giải cứu gà con!**
đám gà mái kêu toáng lên rồi te tái
chạy về chuồng nắp kỹ.



- Một tên cáo dám mon men gần trang trại đến thế ư?
Vào giữa ban ngày ban mặt như thế này ư?
Không thể thế được! Carmen thì thâm.



Cùng lúc đó...

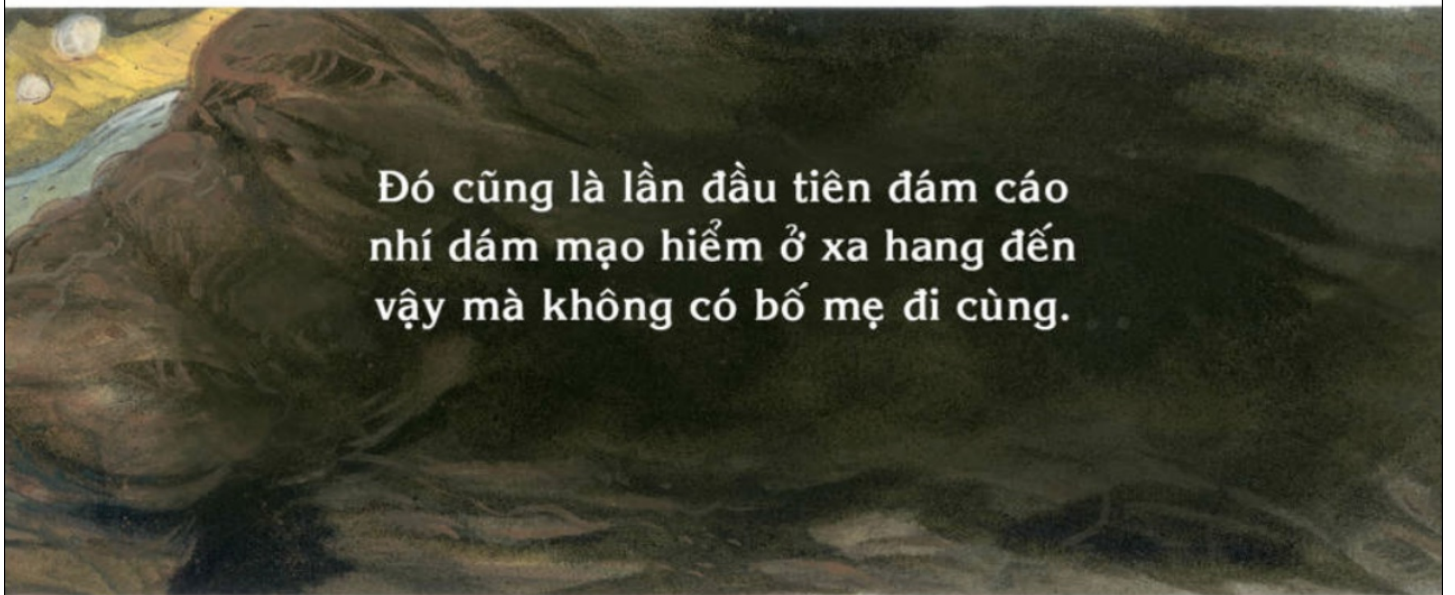
Với lũ cáo nhí, hôm nay
quả là một ngày bội thu!



Chúng về hang, say sưa
trong niềm hạnh phúc.
Chuyến viễn chinh đầu tiên
của chúng đã thành công
vang dội.



Năm mười...



Đó cũng là lần đầu tiên dám cáo
nhí dám mạo hiểm ở xa hang đến
vậy mà không có bố mẹ đi cùng.



Năm mười lăm...

Đám tù binh bị quăng xuống hố.

- Có gà dự trữ rồi!
lũ cáo con cười khẩy.

...Sáu mươi...



- Hoan hô các con! cáo mẹ ngợi khen. Mẹ thấy chuyến đi săn lần này đúng là thành công quá mức mong đợi!

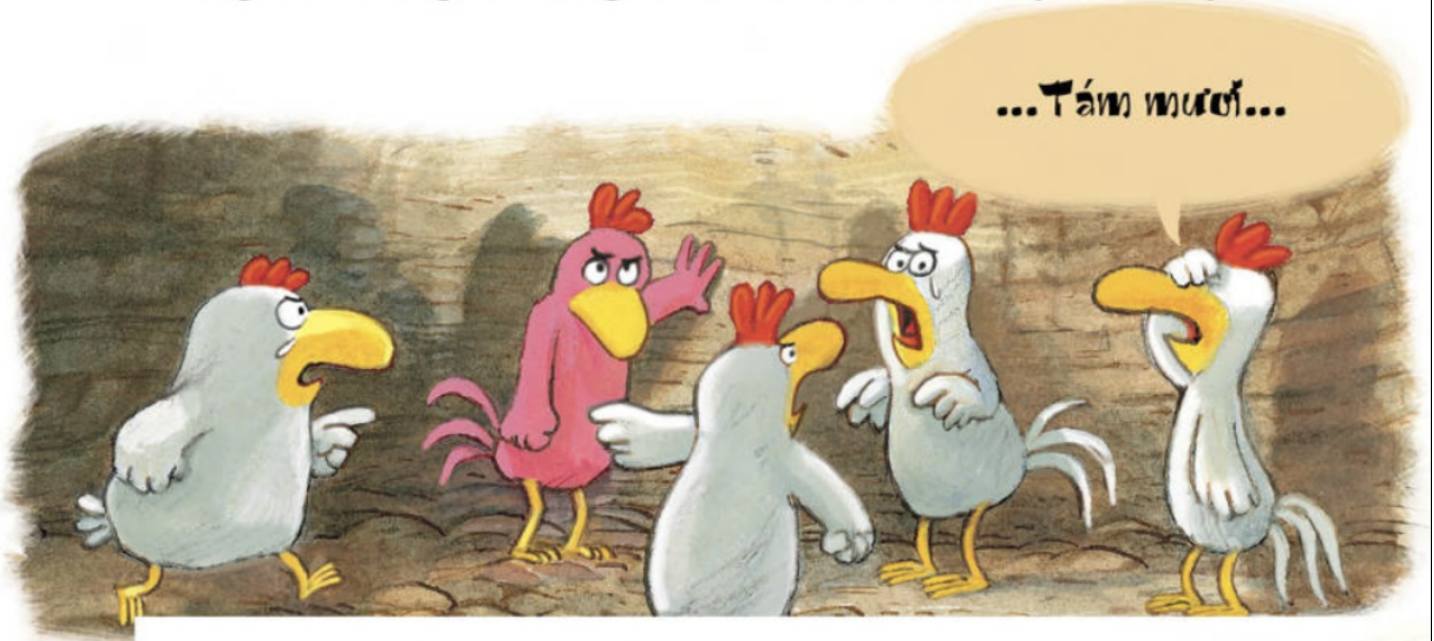
Nói rồi nó quay sang lũ gà con:

- Các quý ngài thích gậy gỗ, chào mừng đến hang

Cáo Tay Đủ!



- Lũ cáo sẽ ăn tươi nuốt sống chúng ta mất!
Gà Cụt Đuôi kêu lên.
- Hu hu! Gà Ú tuyệt vọng nức nở. Nếu tớ bị ăn thịt,
mẹ tớ sẽ giết tớ mất!
- Tại cậu cả đấy, Siêu Gà! Gà Cụt Đuôi cáu tiết. Nếu
chúng ta không choảng nhau thì đâu có xảy ra chuyện!

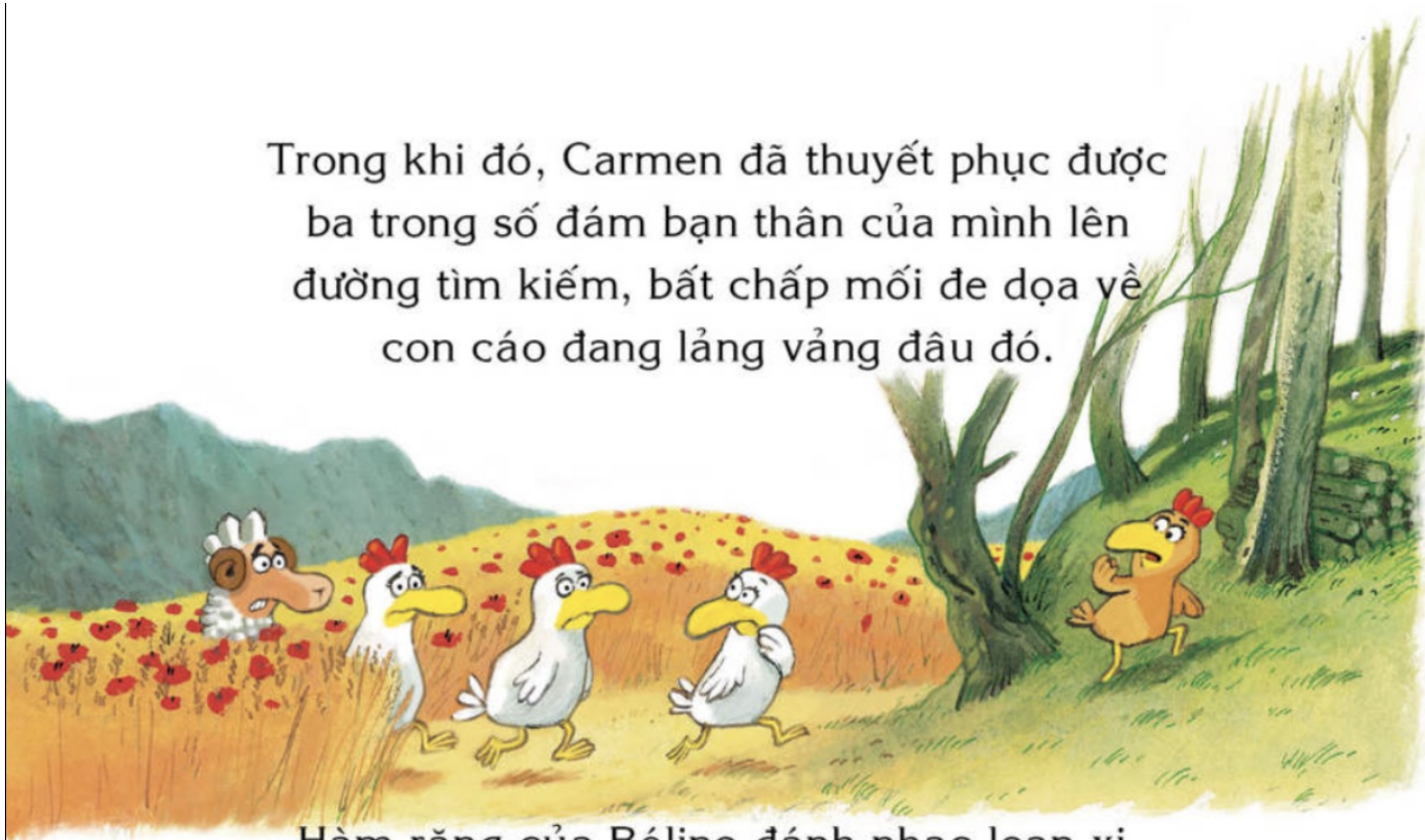


Và rồi lại tiếp tục cảnh gây lộn!



- Tuyệt cú mèo! Bố các con sẽ cực kỳ hài lòng cho mà
xem. Nhưng này, các con trai của ta... em gái các con
chưa về à?

Trong khi đó, Carmen đã thuyết phục được ba trong số đám bạn thân của mình lên đường tìm kiếm, bất chấp mối đe dọa về con cáo đang lảng vảng đâu đó.



Hàm răng của Bélineo đánh nhạc loạn xạ.

Có cho kẹo cô gà mái nhỏ cũng không dám thú nhận điều này nhưng... nó cũng đang sợ chết khiếp lên được.

Để thêm dũng khí, nó lầm bầm hát:

“Trong đàn, chẳng có chân gỗ,
chỉ có gà thôi, nhưng không ai nhận ra.”

Bỗng nhiên, ở bìa rừng...




Một nữ kỵ sĩ đang phi nước đại
về phía trang trại...



Cô cáo nhỏ động viên
chú ngựa gỗ của mình:

- Nhanh nào, Bé con! Ta phải bắt được một tên
gà trống về hang, nếu không ta sẽ bị các anh cười
cho thối mũi mắt. Một tên gà trống! Ta phải bắt
một tên gà trống trước khi đêm xuống!



Ngay khi nhìn thấy một tên, Bé con à, ta sẽ lại gần mà không gây bất cứ tiếng động nào rồi...

...ta lao vào hắn.

- Gà trống kia, mi xong đời rồi!
Nộp mạng đi, nếu không ta sẽ cắn ngập họng mi!



- Nhưng xảy ra chuyện gì vậy?
Ai tắt ánh sáng thế? Ánh sáng!
Aaaaaánh saaaaáng!!





- Gà trống!! cáo nhí kêu lên, phát điên vì sung sướng khi nhìn thấy lũ gà chiên. Những bốn tên cả thầy!



- Ta là Cáo Zorra! cáo nhí lớn tiếng nạt nộ để gây ấn tượng với lũ gà.

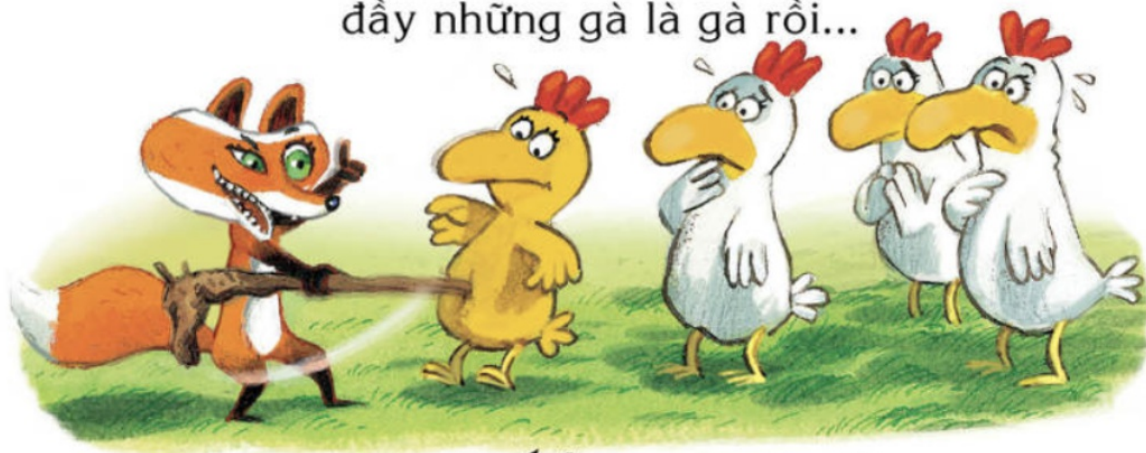


- Các người không thoát được đâu, thưa các quý ngài, con cáo nói với những kẻ mà nó cứ đinh ninh là thích đánh đấm kinh khủng. Hạ vũ khí xuống!
Các người là tù nhân của ta!

Carmen thấy mắc cười quá bèn hỏi Zorra:
- Sao lại là gà trống? Mi không thích gà mái à?



- Nhân dịp sinh nhật bố ta, con cáo giải thích, các anh trai và ta quyết định tặng bố thật nhiều gà trống! Bố ta ấy mà, ông rất thích gà trống! Anh em ta đã tóm được đây những gà là gà rồi...



- Trời đất quý gà ơi!

Carmen đông cứng người vì sợ. Giờ thì nó đã hiểu chuyện gì xảy đến với Carmélito cùng đám bạn.



Bốn cô gà mái bé bỏng phải làm gì để chống lại gia đình cáo khát máu kia đây?

- Hu hu... Chúng ta không được gặp lại các bạn nữa rồi!
Vỏ Trứng Nhỏ thổn thức.

- Can đảm lên các cô gái! Carmen động viên, chúng ta cùng suy nghĩ xem nào. Con cáo này có thể dẫn chúng ta về đến tận hang của chúng! Chúng ta cứ làm vậy đi...



- Tớ chẳng còn hiểu gì nữa rồi, Gà Bóng Đá than vãn.
Chúng ta là gà trống hay gà mái cơ chứ?

- Suyt, Carmen thì thầm, hơi chút khó chịu. Tớ nhắc lại nhé! Chúng ta làm cho con cáo này tưởng chúng ta là gà trống. Mẹo đấy!



Dưới đáy hố vụ đánh lộn vẫn tiếp tục.

- Chúng ta phải thật bình tĩnh! Carmélito vừa hét vừa cố tách hai phe hỗn chiến. Đánh lộn! Đánh lộn! Suốt ngày đánh lộn! Có đây thứ phải làm khẩn cấp kia kìa!



Bỗng nhiên chúng bị một tiếng rên dài cắt ngang. Một tiếng rên khàn khàn kỳ quái khiến đám gà nhép lạnh sống lưng:



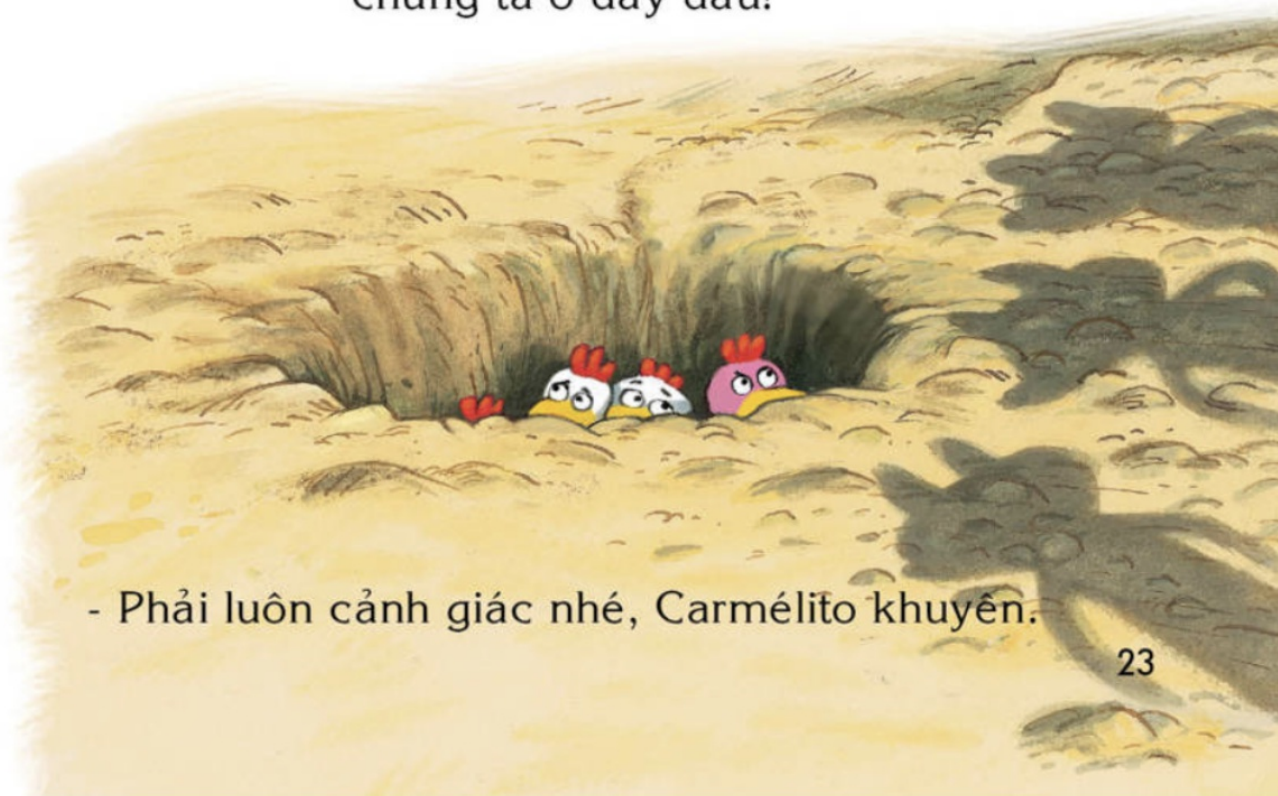
- Cái gì vậy ta?

Một điều khác khiến Carmélito lo lắng:

- Sao lũ cáo còn chưa cắt tiết chúng ta nhỉ?
- Đúng thế! Gà Ú nói. Lũ cáo luôn giết chết con mỗi trước khi lôi chúng về hang kia mà...



- Chỗ chốn mới tuyệt nàm sao, Trúng Búng Lộn nhận xét. Không bao rờ lũ gà mái tìm vấy chúng ta ở đây đâu!



- Phải luôn cảnh giác nhé, Carmélito khuyên.

Carmélito cực kỳ có lý khi lo lắng, bởi chỉ lát sau thôi...



- Chúc mừng sinh nhật bố kính yêu!

- Ôồồ! Món quà mới tuyệt làm sao...!
Các con chiều ta quá! Không phải thế đâu...



- Hãy nhìn ta hồi ánh mắt sát sinh này,
cái mỏ nhọn hoắt như kiếm này, cái cựa sắc bén này...
Một kỳ quan thuần khiết! Chúng ta thưởng thức nó nhé!



- Bố ơi, chúng con đã chọn lựa chúng cực cẩn thận ạ, lũ cáo con giải thích. Chúng là lũ thích gây lộn đến lạ kỳ... Những chiến binh gà trống tuyệt cú mèo của vùng đấy ạ.



- Nhưng không hẳn thế đâu! Carmélito hét lên. Các người nhầm rồi! Đúng! đúng là chúng tôi thỉnh thoảng có đánh nhau hơi tã. Ồ thì... bởi vì... Ồ... bởi vì... Ồ... bởi lẽ...



Thực lòng lũ gà nhép rất khó giải thích tại sao chúng thích đánh lộn.

- Trật tự, lũ gà què kia!

Cáo Tay Đỏ hét lên. Chỉ cần nhìn vết tích đánh lộn lưu trên người các người cũng đủ hiểu các người là những quán quân thực thụ rồi. Ta cực thiiiiích đấu gà!



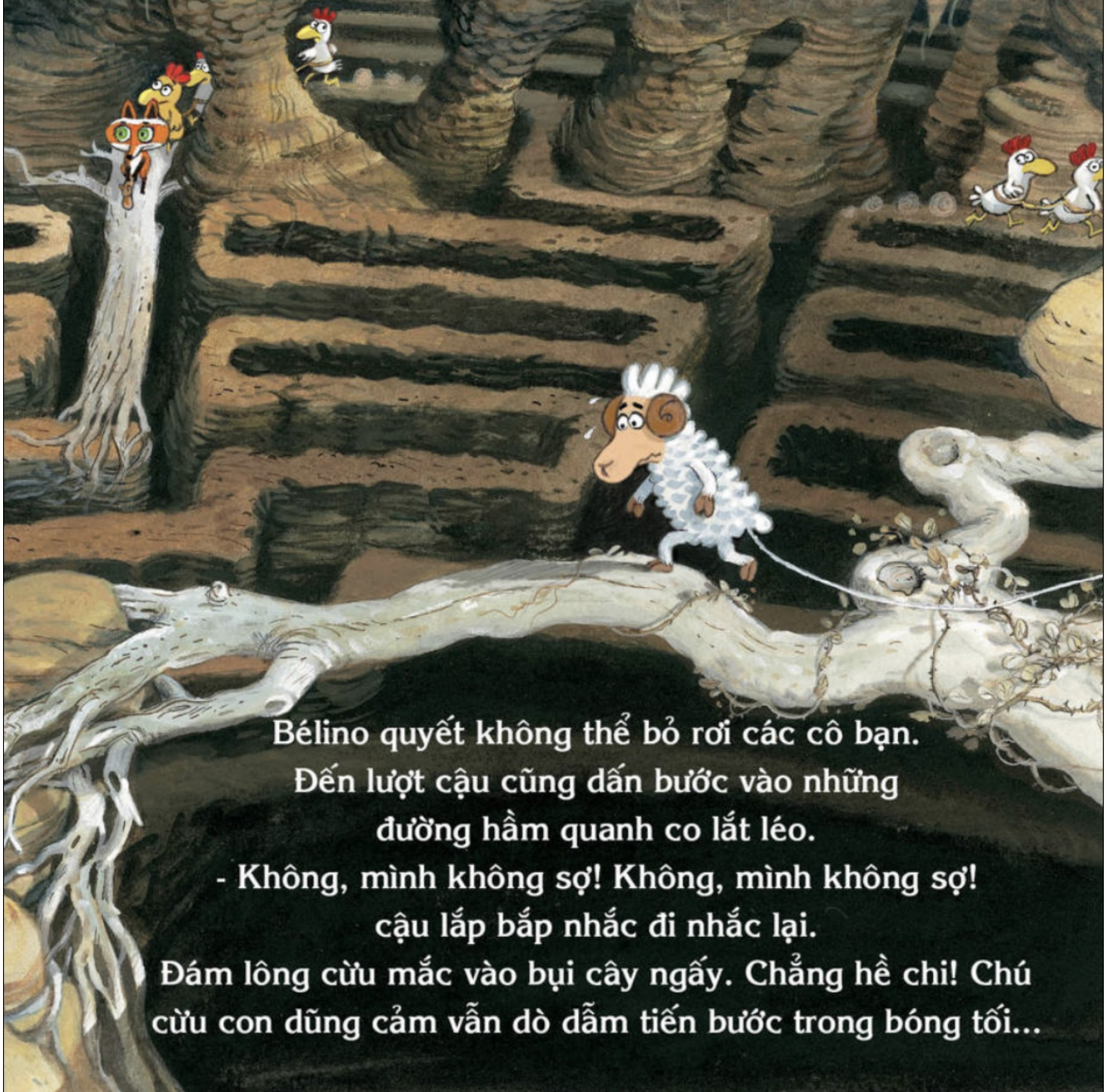
- Thưa các quý ông, luật như thế này!

Tất cả đấu chung trên võ đài. Đến khi còn duy nhất một kẻ sống sót! Cái giá của chiến thắng là sẽ bảo toàn được mạng sống! Còn những tên khác... Hê! Hê! Hê! Tất cả sẽ bị ném vào hố Quý Một Sừng!

Cùng lúc đó, đám gà mái nhỏ
tiến vào hang rồi đi sâu vào lòng đất.
- Tối quá đi mất! Gà mẹ sẽ không thể tìm thấy
các con mình ở đây đâu, Carmen nhận định.
- Tất cả đi theo đốm lông trắng trên mình ta, Zorra nói.



Hang cáo quả thực vô cùng ngoắt ngoáy khó lần.
Với những ai không quen thì không tài nào tìm thấy
đường dẫn tới hang Cáo Tay Đỏ được.



Bélino quyết không thể bỏ rơi các cô bạn.
Đến lượt cậu cũng dần bước vào những
đường hầm quanh co lắt léo.

- Không, mình không sợ! Không, mình không sợ!
cậu lấp bắp nhắc đi nhắc lại.

Đám lông cừu mắc vào bụi cây ngậy. Chẳng hề chi! Chú
cừu con dũng cảm vẫn dò dẫm tiến bước trong bóng tối...

. Zorra tiến bước hơi do dự một chút:

- Ồ, đi lối này nhĩ? Ừm... không, không phải rồi...
bên này! Được, thử bên này xem...

- Chúng ta chẳng bao giờ tìm được đường ra đâu, Carmen thì thào.



- Bọn mi nghe thấy chưa? Nghe mà phát sồn da gà!



- Đó là tiếng kêu của Quỷ Một Sừng! Zorra giải thích. Bố ta nói rằng nó trốn trong những đường hầm lắt léo. Và nếu bọn ta không ngoan thì nó sẽ biến bọn ta thành món thịt pa tê luôn!

- Đường hầm lắt léo ư? Một con Quỷ Một Sùng...?! Mấy chi tiết này làm mình nhớ đến một truyền thuyết của ông Chuột Kể chuyện, sau bữa tối nọ..., Carmen nghĩ.

Bất thành linh...



Zorra treo lơ lửng trong không trung, những tưởng rằng với nó, tất cả đã chấm dứt. Mạng sống nhỏ nhoi của nó chỉ còn được níu giữ bởi một sợi dây. Chưa hết, nó nhận thấy Bé con của nó rơi tōm rồi biến mất trong bóng tối đen như mực.

Nếu đám gà mái bé bỏng có thính giác nhạy bén, chúng hẳn có thể nghe thấy từ sâu thẳm vọng lên tiếng khàn khàn:

“Ái!”



- Giữ chắc vào các cô gái!
Phải nỗ lực thật kinh khủng thì Carmen,
Gà Bóng Đá, Gà Đáng Yêu và Vỏ Trứng Nhỏ mới có
thể kéo cáo nhí từ vực thẳm lên.



- Hu hu! Không có các cậu thì tớ
đã nát như tương nơi đáy vực rồi!



Cáo nhỏ đang xáo động. Nó đã mất Bé con!
Làm sao nó có thể sống thiếu Bé con được cơ chứ!

Nhưng Zorra đã làm một việc khó tin...

- Chúng ta vốn là kẻ thù truyền kiếp nhưng bất chấp điều đó, các cậu đã cứu mạng tớ! Trao các cậu làm quà cho bố tớ ư? Giờ thì tớ không thể làm thế được nữa rồi!



- Vậy thế càng hay Zorra à, bởi chúng tớ không phải là gà trống mà là gà mái cơ, Carmen cười ha hả.

- Ra là thế! cáo con kinh ngạc thốt lên và bật cười.

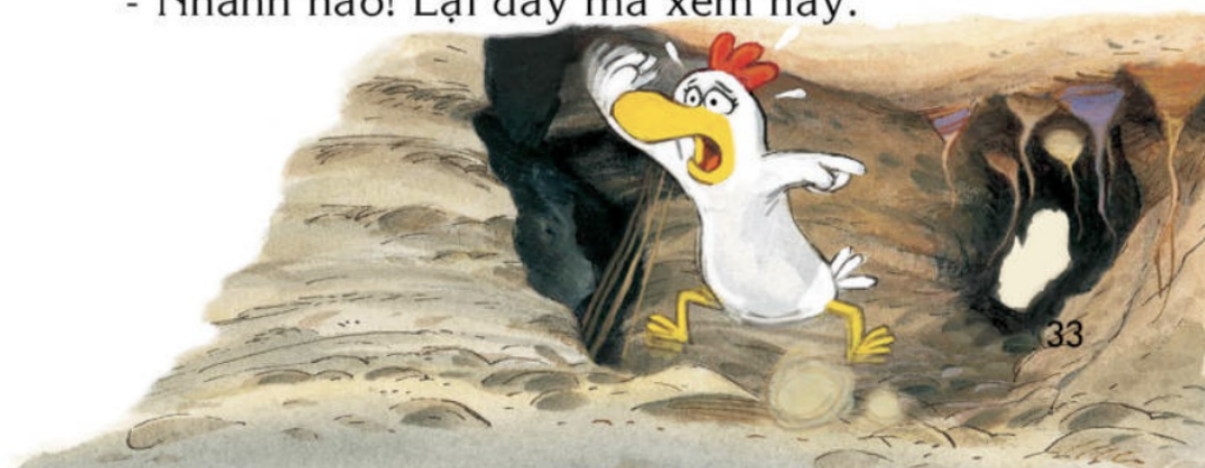
Rồi sau đó nó lại rơi nước mắt:

- Mẹẹẹẹ ơ! Con mất Bé con rồi!!!



Từ cuối đường hầm, Gà Bóng Đá gọi mọi người:

- Nhanh nào! Lại đây mà xem này.



- Quân đã mất!



- Carmen! Chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn được... Cậu phải tìm cách nào đi thôi!

- Tớ rất tiếc, các cô gái à, nhưng giờ... Tớ chẳng có ý tưởng nào cả! Tớ tắc tị rồi... cô gà mái nhỏ thú nhận.

Tớ chưa nghĩ được cách nào...

Đầu tớ đúng là củ chuối...

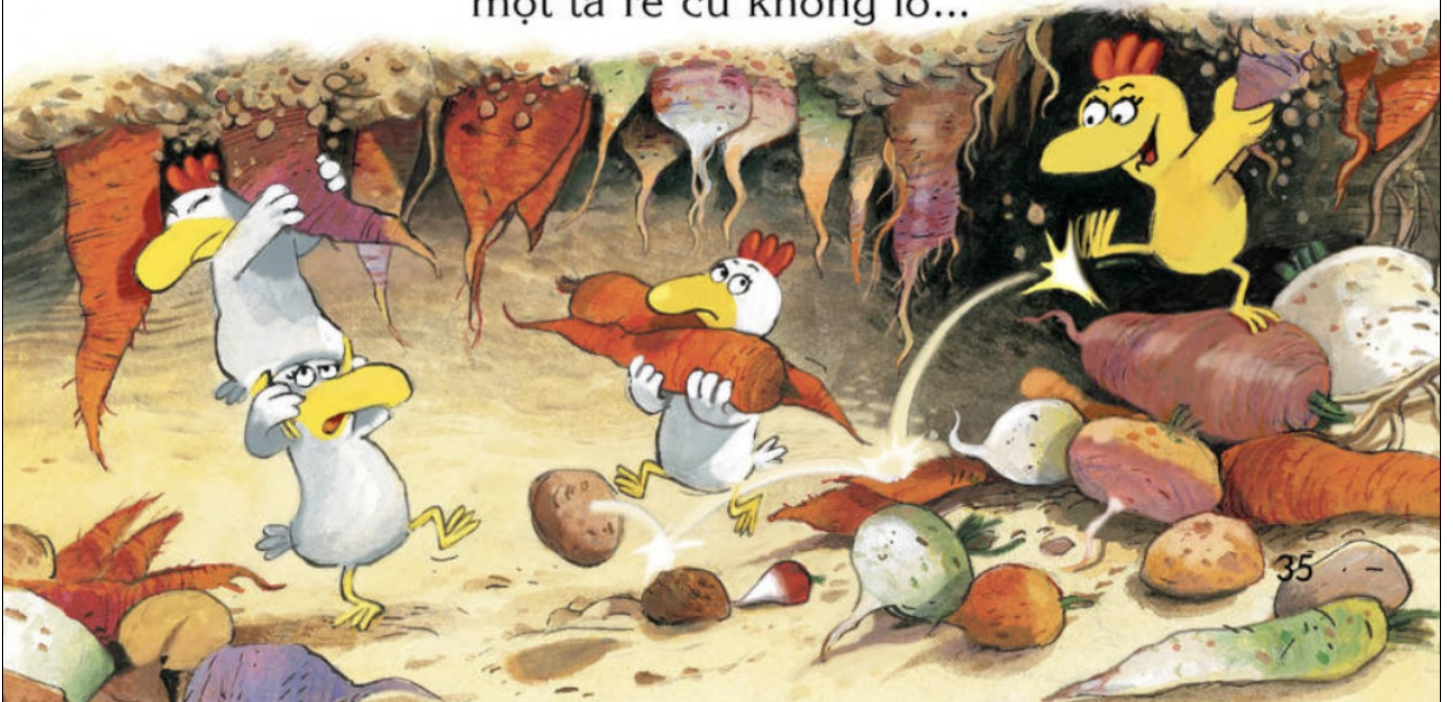




- Củ chuối ư...?

Củ chuối!! Tớ có cách rồi!

Nhỏ càng nhiều rễ củ càng tốt! Carmen phân công.
Phao cứu sinh nằm trong đám rễ củ đó! Phải có rễ củ!
Thật nhiều rễ củ... Một đống to tướng...
một tá rễ củ khổng lồ...



Sau khi rà soát, lục lọi tìm Bé con mà không thấy tăm hơi, Zorra liền trở về với gia đình.



- Con cũng thế bố à, con những muốn tặng bố một con gà trống tuyệt đẹp. Nhưng con chẳng tìm được con nào cả, vừa nói Zorra vừa cụp mắt xuống.



Lại một lần nữa, mấy anh trai của Zorra không bỏ qua cơ hội cười nhạo em mình:

- Hi hi hi! Nó không tìm thấy cát trên bãi biển kia.
- Em không biết đi săn là chuyện thường thôi mà, Zorra, dẫu sao em cũng chỉ là một đứa con gái! Tụi con gái thì phải ở lại hang mà lo chuyện nội trợ! lũ cáo anh nói với em gái, vẻ dương dương tự đắc.



Tại võ đài, thời điểm nổi dậy đã đến.

- Bọn ta không đánh đấm lẫn nhau đâu! Carmélito kêu lên. Quả là gà giò thích giật mào bứt lông nhau thật đấy, nhưng không ai có thể bắt bọn ta đánh đấm và làm đau lẫn nhau! Không đời nào! Vậy nên, ta cùng các bạn ta, bọn ta nói để mi biết:

Tay Đỏ!
Đi mà làm món trứng luộc đi!



Bỗng nhiên mặt đất âm âm rung chuyển...





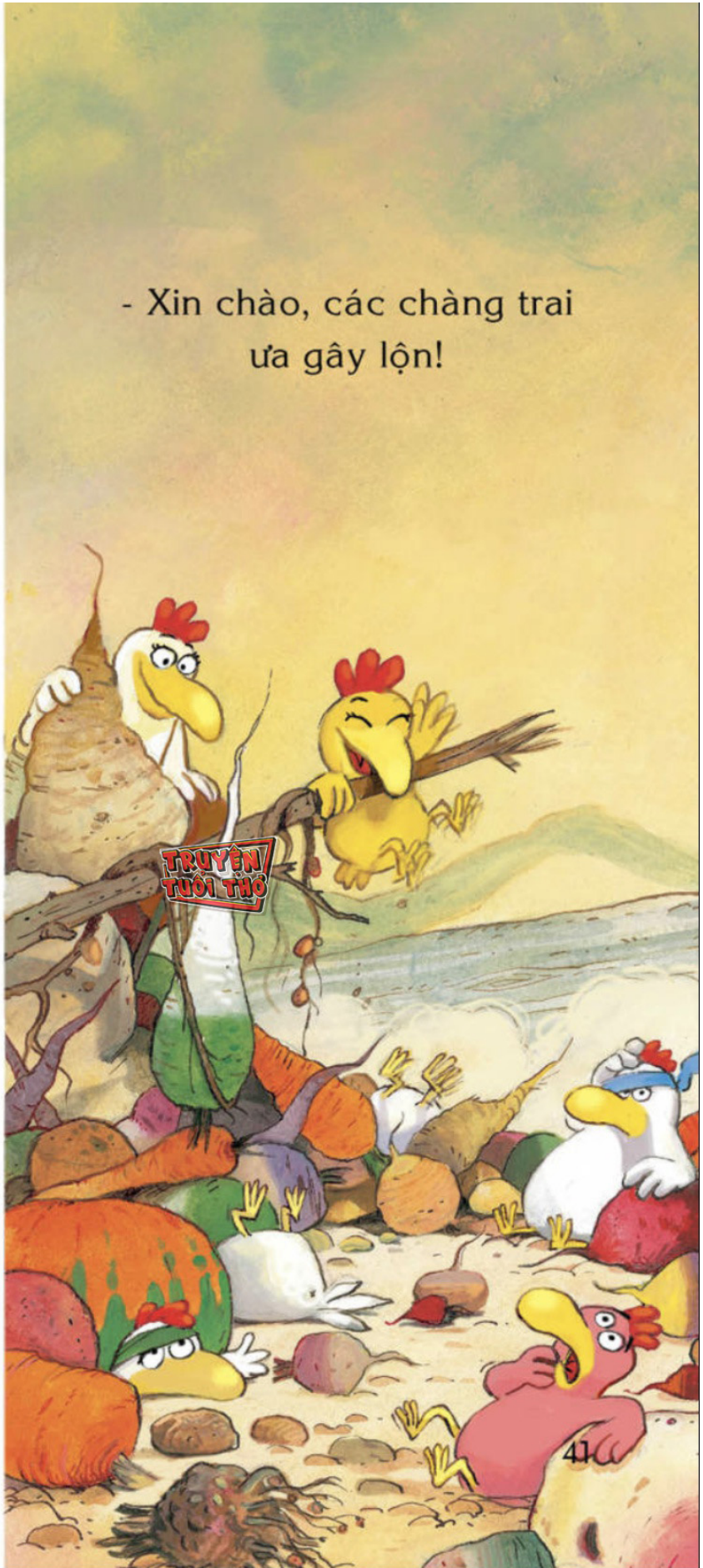
- Quỷ Một Sừng!!!



Sự xuất hiện đột ngột từ nơi sâu thẳm Thế giới Ngầm
gieo rắc kinh hoàng trong đại gia đình nhà cáo!
Tất thảy liền vất chân lên cổ chạy tán loạn.
Cho đến giờ chúng vẫn còn chạy tiếp!







- Chào em, ôi nữ hoàng rể củ! Carmélito vừa thốt lên vừa ghi chặt lấy em gái.
- Em cứ tưởng là không còn gặp được anh nữa, Carmen khóc vì vui sướng.



Rồi cô gà mái nhỏ
lại gần cáo nhí.



- Zorra! Để gắn kết tình bạn mới tinh này, hãy nhận lấy món quà khiêm tốn... 100% sinh thái này!
- Ô, một Bé con mới tinh tình tình! Trông đáng yêu quá!



Đám gà mái nhỏ giờ đang thúc tất cả nhanh chóng rời nơi thảm họa này.

- Cậu có thể chỉ cho tớ lối ra được không Zorra? Carmélito đề nghị.



- Thực ra thì... tớ cũng không thạo đường lắm, cô cáo nhỏ thú nhận.

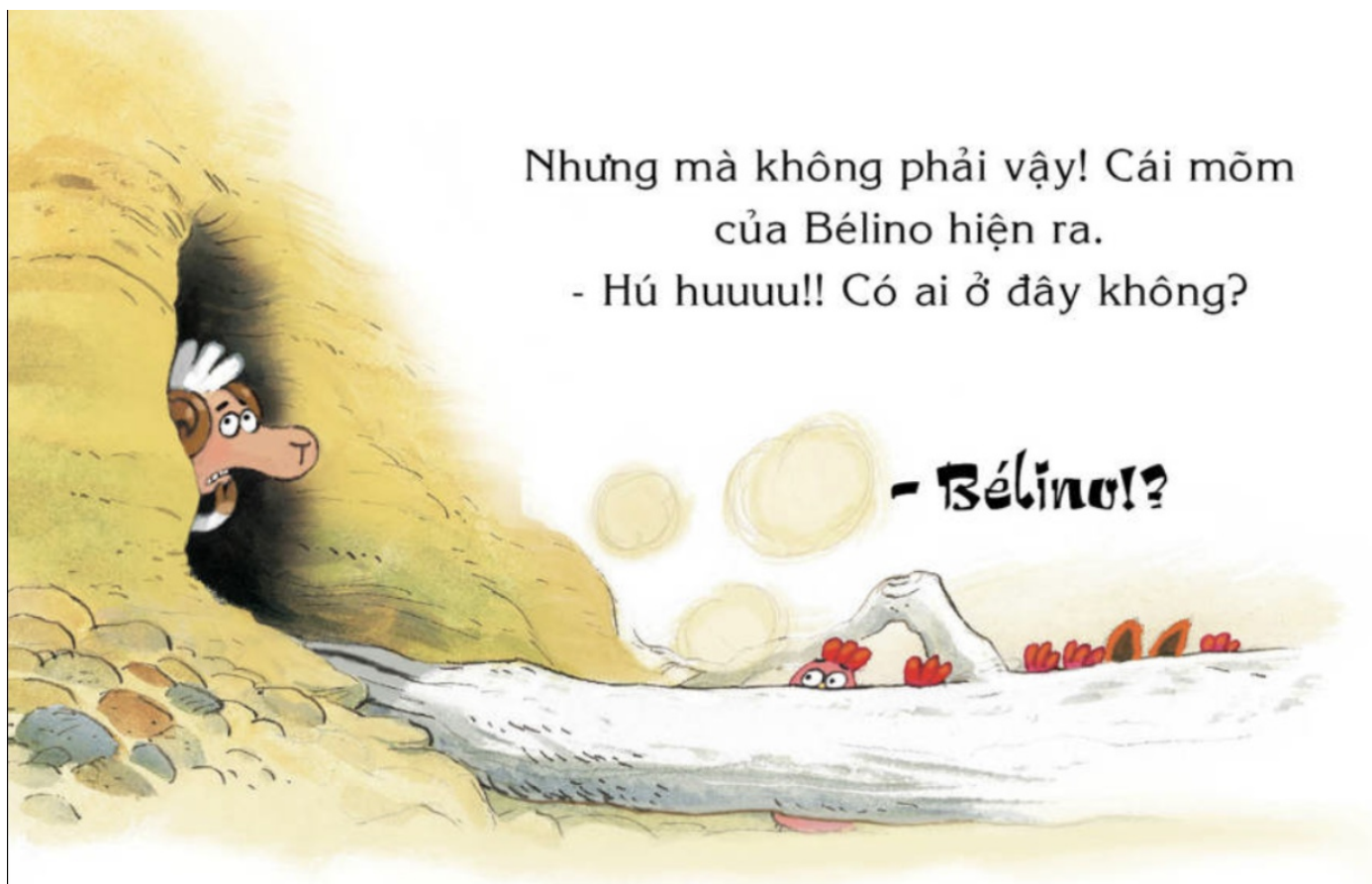


- Tiếng động trong đường hầm! Lũ cáo trở lại đó!



Nhưng mà không phải vậy! Cái mõm của Bélino hiện ra.

- Hú huuuu!! Có ai ở đây không?



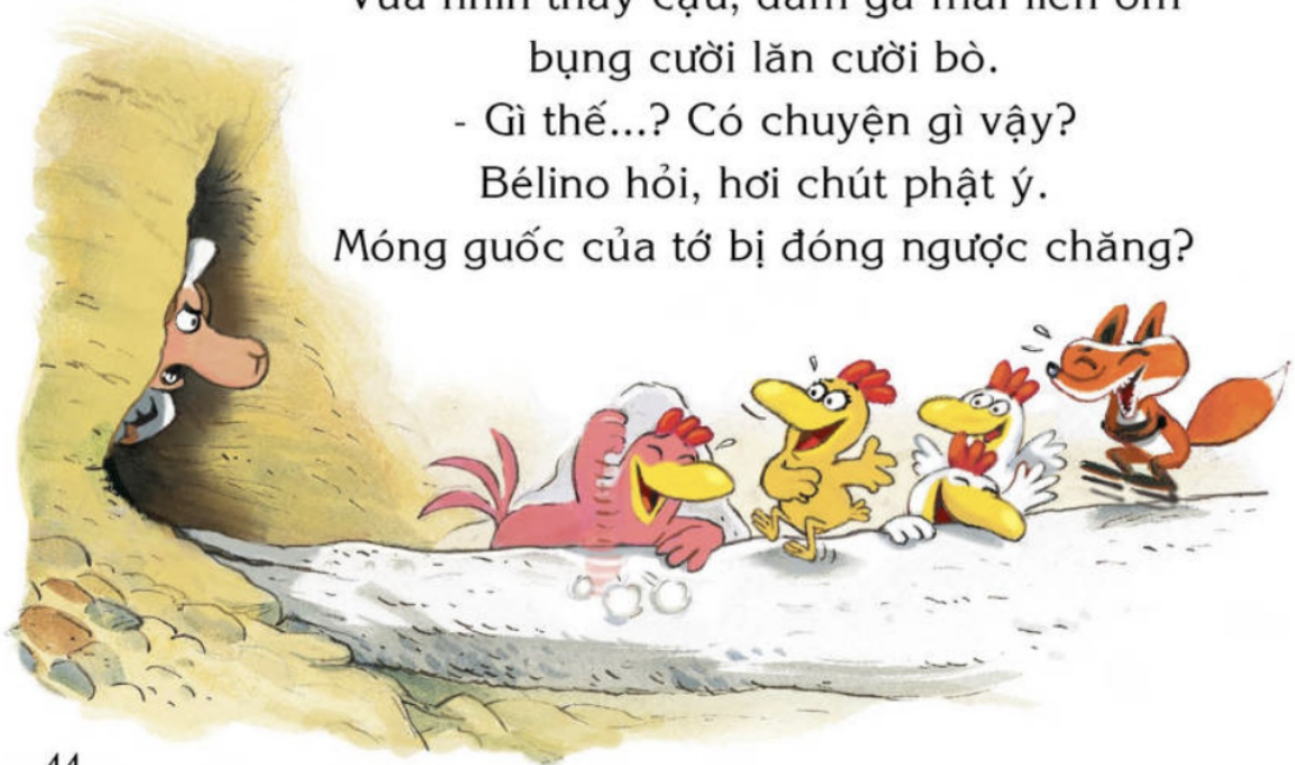
- Bélino!?

Vừa nhìn thấy cậu, đám gà mái liền ôm bụng cười lăn cười bò.

- Gì thế...? Có chuyện gì vậy?

Bélino hỏi, hơi chút phật ý.

Móng guốc của tớ bị đóng ngược chằng?





Khi đi qua lùm cây ngầy, túm len trên lưng
Bélino đã bị gỡ tung quá nửa!

- Người tớ toàn len là len mà, thế là tớ bị
khỏa thân rồi!



Và chính nhờ đi theo Bélino, lần theo sợi len của cậu
mà cả lũ bạn dễ dàng tìm được đường ra.

Lại được về với không gian thoáng đãng...

Chia tay nhau mới khó làm sao, khi người ta từng là kẻ thù truyền kiếp mà giờ lại là bạn trọn đời trọn kiếp! Carmen, Carmélito và Bélino đều nước mắt lưng tròng. Chúng thề sẽ còn dịp gặp lại cô cáo nhỏ.



Zorra tung tặng cười chú ngựa gỗ mới tinh của mình đi gặp bố mẹ.



- Còn bé tí tí thì ai cũng đáng yêu cả, Carmélito nói.
- Vâng, Carmen vừa nói vừa phì cười.
- Tiếc là rồi ai cũng phải lớn lên!

Chuyến phiêu lưu đó vẫn để lại ấn tượng hết sức sâu đậm!
Vỏ Trứng Nhỏ, Gà Đàng Yêu và Gà Chấy Rận rủ nhau tới
gần đồng phân chuồng tiến hành chuyến pích ních truy
tìm giun đất. Nhưng những tiếng kêu đó là gì vậy nhỉ?
Tiếng kêu eo éo? Tiếng cục ta cục tác? Tiếng khóc ỉ ôi?
Gì vậy?! Lại đánh lộn chứ sao nữa!



- Ôi không! Xin các nàng! Không phải các nàng đấy chứ!





Nơi tận cùng đường hầm lắt léo,
với món quà xinh xắn từ trên trời rơi
xuống ghì chặt trong lòng, Bọ Hung rất
cuộc cũng thiếp đi.